

Sembla mentida però ja tornem a tenir l'estiu a sobre... i amb l'estiu arriba també el CASAL D'ESTIU!!!

Així que us explicarem com hem pensat enfocar el Casal d'aquest any 2012, que hem titulat L'Enginy Humà, perquè...

Ja fa temps que l'home i la dona corren per aquest, el nostre, món.

Cal pensar que al principi dels temps la vida era, certament, complicada, i ens podem imaginar el gran canvi que va representar la descoberta del foc que, tanmateix, deuria ser per casualitat (un llamp que va caure sobre un arbre sec o sobre un matoll? Vés a saber). El fet de no passar tant de fred, de menjar calent, de tenir més llum i allargar el dia, d'espantar i defensar-se dels gran animals els va permetre dedicar temps a altres activitats diferents de la cacera i la recol·lecció o el treball de la pell dels animals i els va portar a pintar les parets de les coves. Trobem grans creacions artístiques com les coves d'Altamira o els petroglifs del desert d'Atacama.

I, tanmateix, això encara no era suficient i varen començar a dedicar uns minuts a fer treballar el cervell i a desenvolupar l'enginy.

L'enginy comença a produir una sèrie d'idees que es transformen en objectes com la roda i les eines, o com crear la vaixella per menjar més acuradament.

Carai, el cervell no els para de parlar i comencen a vocalitzar. Emeten sons que es transmeten d'uns/es als altres, més o menys de la mateixa manera que acompanyen amb les diferents parts del cos per fer-se entendre, però això no és tot i quan es troben distanciat els/les uns/es dels altres se les empesquen per tal de comunicar-se fent senyals de fum o picant amb un fèmur de mamut al damunt d'un tronc d'arbre buit (txalaparta), o bé picant de mans!!!.

Però també s'adonen de que tenen coses repetides com són els ulls, les orelles, forats al nas, dits, cabells, cames, braços, etc. o veuen objectes repetits o semblants com arbres, muntanyes, flors i / o animals. Amb això volem dir, que ràpidament van tenir la necessitat de comptar i així es va establir també una altra manera de relacionar-se.

No hem d'oblidar tampoc que el fet d'aprendre a conservar els aliments va permetre tenir temps per fer altres activitats.

La roda va facilitar els intercanvis comercials. La primera notícia sobre la seva existència la trobem a la civilització sumèria, a l'antiga Mesopotàmia

(l'actual Irak).

I a escriure, sembla ser que els primers van ser els xinesos. No està del tot clar. Però això d'aprendre a llegir i a escriure, formava part del món d'uns pocs privilegiats i es feia servir la pintura i els dibuixos per explicar a la resta el què passava o es volia ensenyar cosa que ens recorda molt a allò que té només uns quants anys i que anomenem còmic.

En un primer moment, van començar a dibuixar i pintar les parets de les coves i les pedres, i a aquest tipus d'expressió artística i per ser el primer que s'ha descobert de la humanitat, se'l va anomenar Art Rupestre.

Però els anys anaven passant, construïren cases i llocs per pregar. Començaren aleshores a pintar els murs amb dibuixos molt més elaborats de personatges i històries que s'explicaven uns als altres i que passaven de generació en generació. Això, es va anomenar religió i les pintures murals (de mur) frescos, i a aquesta època l'anomenem el Romànic. També pintaven i gravaven la fusta. Hi varen haver diversos estils de pintar i d'entendre la vida i els colors, com el Gòtic, el Renaixement, el Barroc, Neoclàssic, etc. Sempre o quasi sempre depenia de com es posicionava l'home i la dona respecte el món o l'univers. És a dir, si es creien més o menys importants.

Aquesta bola que tenim damunt de les espatlles és insaciable, mai no en té prou.

I que feien amb el que els sobrava??, comerciaven. D'alguna manera, feien saber als/les altres que tenien menjar, roba, utensilis .. que no utilitzaven, per tant els podien bescanviar per altres objectes que potser els feien falta o bé els agradaven...

Farem un diari on realitzarem un collage, dibuixarem amb carbó o pintarem amb els dits, o esponges, ceres ... on deixarem constància del que anem fent cada dia de casal.

A una bombeta gegant dibuixada anirem enganxant "cromos" de totes aquelles coses que farem durant el casal de juny i de setembre que l'enginyer humà va anar pensant i fent.

La bombeta significa que se'ns il·lumina el cervell perquè hem tingut una idea, i totes han col·laborat a fer evolucionar als homes i les dones en aquest, el nostre món.

Cada dia enganxarem la idea que en algun moment de la història dels homes i

dones varen tenir per fer tot plegat la vida més agradable...

I, evidentment, jugarem, cantarem, ballarem... i, si fa calor, ens remullarem!!

Abril 2012